Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

ut ñ andeã mentiri quę cogito. Nero dicit.
Accede huc. ⁊ dic m̃i qd cogitas. Petrus
dicit. Iube m̃i afferri panẽ ordeaceũ! et
occulte dari. Cũq; iussũ hoc fuisset occul
te afferri ⁊ dari Petro! dicit Petrus. Dicat
symon qd cogitauũ. qd dictũ. qd ue sit fac
tum. Nero dicit. Vis q̃ ut credã qua hoc
symon ignorat qui ⁊ mortuũ suscitauit!
⁊ se ipsũ decollauũ pt̃ tertiũ die repsenta
uit ⁊ quicqd dicit ut faceret fecit. Petr̃
dicit. Hec omã me ñ fecit. Nero dicit. Oe
stante hec omã fecit Nam ⁊ anglos iussit
ad se uenire ⁊ uenerũt. Petrus dicit.
Ergo si qd maiũ ẽ fecit. quare qd mi
nus ẽ non facit. dicat qd cogitauerim,
⁊ qd fecerim. Nero dicit. Qd dicis symon.
Ego me m̃i uos ñ conuenio. Symon dicit.
Petrus dicit qd cogitẽ. Petrus dicit. Qd
cogitet symon me scire doceo! dicere
qd cogitauerim. Symon dicit. Hoc scias bo
ne impr̃ quia cogitationes hominũ ne
mo nouit nisi unus ds! ceteri mentiu
tur. Petrus dicit. Tu q̃ qui filiũ di esse
te dicis dic qd cogitẽ. qd fecerim nm̃an
occulto si potes exprime. Petrus eiũ be
nedixerat panẽ ordeaceũ quẽ accepat
⁊ tregerat! ⁊ dextera atq; sinistra in ma
nica collocauerat. Tunc indignat̃ sy
mon qd dicere ñ posset secretũ apli! ex
clamauit dicẽs. Procedant canes magni
⁊ deuorent eũ in conspectu cesaris. Et su
bito apparuerũt canes mire magnitudi
nis. ⁊ impetũ fecerũt in Petrum. Petr̃
ũ extendens man̄ moratione. ostendit
canib̄ eũ quẽ benedixerat panẽ. Quẽ ut
uiderunt canes! subito mitig̃ ⁊ parueri.
Tunc Petrus dicit ad neronẽ. Ecce osten
di t̃ sesse me qd cogitauerit. ñ uerbis sed
facti. Nam qui anglos pmisit! canes
exhibuit. ut ostenderet se ñ diuinos
anglos sed caninos habere. Tunc Nero
ad symonẽ dicit. Qs ẽ symon. Puto uic
tu sumus. Symon dicit. Hic ⁊ in iudea
⁊ tota palestina. ⁊ cesarea ista m̃i fecit. ⁊
sepe mecũ certando didicit quia hoc e
rat ei contrarium. Oe q̃ ut euaderet di
dicit omã. quia cogitaciones hominũ
nemo nouit ñ ds. Et Petrus ad symonẽ
dicit. Certe ôm eẽ te mentiri. Quare
q̃ ñ manifestas cogitationes singulorũ.
Tunc conuersus Nero ad Paylyoũ dicit.
Tu quare nil dicis Payle. Paylus respõ
dit. Hoc scito cesar quia si dimiseris
istũ magũ tanta agere. magnũ malũ
patiẽ tuę circset ⁊ regniũ tuũ a fundito
deiciet. Nero ad symonẽ dicit. Qd dicis
tu symon. Symon dicit. Ego ñ apte me
demonstrauero ôm esse. nemo mihi ue
nerationẽ debitã exhibebit. Nero dicit.
Et m̃i qd moraris. Cur ñ ostendis te ôm
ut puniantur isti. Symon dicit. Iube m̃i
turri altã fieri ex lignis ⁊ ascenda super
eam! ⁊ uocabo anglos meos. ⁊ pcipiam
eis uidentib̄ cunctis mę celi pferant me
ad patrẽ meũ. Hoc isti dũ facere ñ pote
runt! pbabis eos homines eẽ impios.
Nero autẽ Petro dicit. audisti Petre qd
symon dixerit. Ex hoc apparebit qm̃ ut
utẽ habeat uel ipse ul ds tuus. Petrus
dicit. Optime impr̃ si uelles poteras in
telligere eũ! qa demonio plen̄ est. Nero dicit.
Quid m̃i uerbos ambage circuit̄ facis. Et
tunus dies uos pbabit. Symon dicit. Cre
dis bone impr̃ quia magis sum. cũ mortu
us fuerim ⁊ resurrexerim. Egerat enim p
fidus symon pstigi fu! ut diceret nero
m. Iube me decollari in obscuro! ⁊ ibidẽ di
uiti occisũ. ⁊ si ñ tcia die resurrexero
scias me magũ fuisse! si autẽ resurrexe
ro scias me esse filiũ di. Et cũ fieri hoc
iussisset in obscuro egit arte magica! ut
aries decollaret. Qui aries tamdiu iusus
ẽ symon! quãdiu decollaret. Decollato aũ
in obscuro cũ seruatus fuisset is qui eũ
decollauerat ⁊ caput ei praulisset ad lum̃!
inuenit caput ueruecinũ. Sed nichil uo
luit regi dicere ne se ipsũ detegeret! qa
iusus fuerat hoc in abdito ꝓpetare.
Hinc q̃ dicebat symon se tcia die resur
rexisse! qui caput ⁊ membra uerueris ti
lerat. Sanguis ũ ibidẽ congelauerat. Et
tercia die obtulit se nerori ⁊ dixit. Hic
sanguinẽ meũ qui effusus ẽ extergi! qa
ecce ego qui decollat̃ fui tcia die resur
rexi. Cum q̃ dixisset nero crastinũ dies uo
pbabit ⁊ uersus ad Paylyoũ dixit. Tu
Payle quare nil loquens. Aut q̃ste do
cuit. aut quẽ magistrũ habuisti. aut
qualib̄ ui cuiusdam̄ doctusti! ut quales ex
titerunt p doctrinã tuã. Puto enim nulla
te habere sapientiã. nec uirtutẽ aliq̃m
posse pficere. Paylus respondit. Putas
me contra hominẽ ⁊ desperati magũ qui
animã suã morti destinauit. cui intẽti
tus ⁊ pdito eito aduenit me debere lo
qui. qui fingit se eẽ qd ñ ẽ! ⁊ arte magi
ca hominib̄ ad pditionẽ illudit. hunc
uerbu si uolueris audire uel fouere eũ